

‘Hoe dat moet?’ Het goede rouwen in de moderne Nederlandstalige poëzie

Bram Lambrecht (KU Leuven/FWO)

Tussen poëzie en rouw bestaat al eeuwen een hechte band. Niet alleen vormen de dood en de emoties die hij oproept het thema van veel belangrijke gedichten, maar poëzie speelt ook een ondersteunende rol tijdens funeraire rituelen en momenten van rouw. Gedichten, zo lijkt het wel, brengen fundamentele menselijke ervaringen onder woorden op een manier die geen andere vorm van communicatie kan evenaren. Vele rouwgedichten verwoorden niet alleen de complexiteit van rouw, maar geven op hun eigen manier ook richtlijnen voor wat men in het rouwonderzoek ‘het goede rouwen’ noemt. In die gevallen verwerven ze een normatieve dimensie en bieden ze een vorm van *éducation sentimentale*. Poëtische visies op het goede rouwen knopen soms aan en wijken soms af van de dominante visies op dood en rouw in hun eigen tijd. In deze inleidende lezing van het symposium staat die eigenzinnige visie op het goede rouwen in de moderne Nederlandstalige poëzie centraal. De lezing brengt een cultuurhistorisch verhaal over rouw in de moderne tijd en illustreert dat met verschillende rouwgedichten uit de Nederlandstalige traditie.